

Vi er dog som bekendt ikke helt fremmed over for sådanne foranstaltninger i CD, lad mig f.eks. bare nævne rockerloven i sin tid. Men alligevel er der altså en vigtig forskel her, for rockerloven var jo i bund og grund begrundet i hensynet til de omkringboende, som jo reelt til tider var i egentlig livsfare. Denne meget konkrete livsfare er altså ikke til stede her. Her er tale om aktiviteter, som i høj grad kan være generende og gøre folk utrygge, og som vi da meget gerne skulle komme til livs på en eller anden måde.

Hvis jeg skal konkludere, er vi enige i, at der bør gøres noget på det her område, men vi vil efter CD's opfattelse gerne have undersøgt, hvorledes det her kan strikkes sammen eller skrues sammen, om det skal være, før vi endeligt meddeler vores stilling ved anden og tredje behandling.

Niels Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi enige i sigtet med disse forslag. Sigtet er at bekæmpe hashklubber, som har bredt sig, og hvor anden kriminalitet ofte følger med, og hvor vi har set, at disse hashklubber i en del tilfælde har været til meget betydelig gene for uskyldige omkringboende.

Derfor støtter vi forslagene. Vi skal selvfølgelig nøje vurdere også i udvalgsarbejdet, om det er de rigtige midler i alle detaljer, der er fundet frem. Det siger sig selv.

Men lad mig så sige, at jeg var meget forundret over hr. Karsten Nonbos indlæg. Jeg var forundret over tonen i det, den meget harcelerende tone, især på baggrund af at der jo ikke var nogen konstruktive ideer til, hvad man ellers skulle gøre. Jeg er helt enig med fru Lissa Mathiasen i det. Det var nærmest, som om hr. Nonbo var blevet i dårligt humør eller havde fået dårlig samvittighed over at være enig i noget, som regeringen fremlagde.

Jeg glæder mig da over, at der er nogle af hr. Karsten Nonbos partifæller i de byer, hvor problemet eksisterer, som varmt støtter et indgreb, og som netop har været blandt de første til at påpege, at det nuværende regelsæt ikke var tilstrækkeligt, helt på linje i øvrigt med politi og anklagemyndighed.

Frank Aaen (EL):

Der er tale om særlove, der giver en lang række retssikkerhedsmæssige problemer, og vi ser den her lov om forbud mod besøgende i bestemte lokaler helt i forlængelse af den såkaldte rocker-

lov, som vi også klart afviste. Vi vil ikke være med til den slags særlovgivning.

Vi er enige med Advokatrådet, der har udtrykt, at politiet allerede har de fornødne redskaber til at bekæmpe de kriminelle handlinger, det her retter sig imod, men det dokumenteres ikke på nogen måde, at man i dag i tilstrækkelig grad bruger den lovgivning, der allerede eksisterer, over for de her forhold.

Lejeloven giver rig mulighed for at opsigse lejemål, hvis lejer udviser en sådan adfærd, at andre beboere udsættes for uacceptable gener i form af fysisk og psykisk vold eller trusler herom eller generende støj. For så vidt angår lejemål omfattet af erhvervslejeloven eller lov om leje af almene boliger, er der også rige muligheder for at smide en lejer ud på grund af generel utryghed, forråelse af miljøet i eller omkring ejendommen eller lignende, og en udlejer kan ophæve et lejemål, der benyttes til andre formål end det, der er aftalt.

Vi ser derfor ikke nogen grund til yderligere stramninger. Der er rige sanktionsmuligheder. Der er beboerklagenævn, og sager kan indbringes for boligretterne.

Det er en lovgivning her, der bygger på en meget vidtgående fortolkning af Højesterets dom fra august 1999, hvor Højesteret siger, at grundlovens § 79 ikke forhindrer, at der fastsættes regler ved lovgivning, som begrænser forsamlingsfriheden uden at være rettet mod en forsamlings meningstilkendegivelser, såfremt begrænsningen sker, siger Højesteret, til beskyttelse af andre væsentlige interesser, herunder andres liv og velfærd.

Det er meget vidtgående at sige, at det, vi her taler om, er i den kategori, og det er ikke uden grund, at Rigsadvokaten i sit høringssvar giver udtryk for, at bestemmelsen i § 1, stk. 4, hvor forbudsordningen søges afbalanceret over for den grundlovssikrede forsamlingsfrihed, vil kunne give anledning, som Rigsadvokaten siger, til en vis usikkerhed ved håndhævelsen.

Det er uigennemskueligt, hvornår man faktisk er omfattet af forbudet, og hvornår man ikke er omfattet. Rigsadvokaten problematiserer også, om det vil være muligt at føre bevis for, at den besøgende vidste eller burde have vidst, at der var nedlagt et forbud. Og det er uklart, hvordan de strafbare handlinger skal være fastslået. I sit høringssvar foreslår Statsadvokaten, at det er en forudsætning for forbud, at de strafbare forhold på et eller andet tidspunkt bliver fastslået ved en advarsel, en bøde eller en dom. Det tages